Jaargang 3, nummer 5, winter 2012

Ascloa Waypoint

N 51.13.700 ■ E 006.00.707

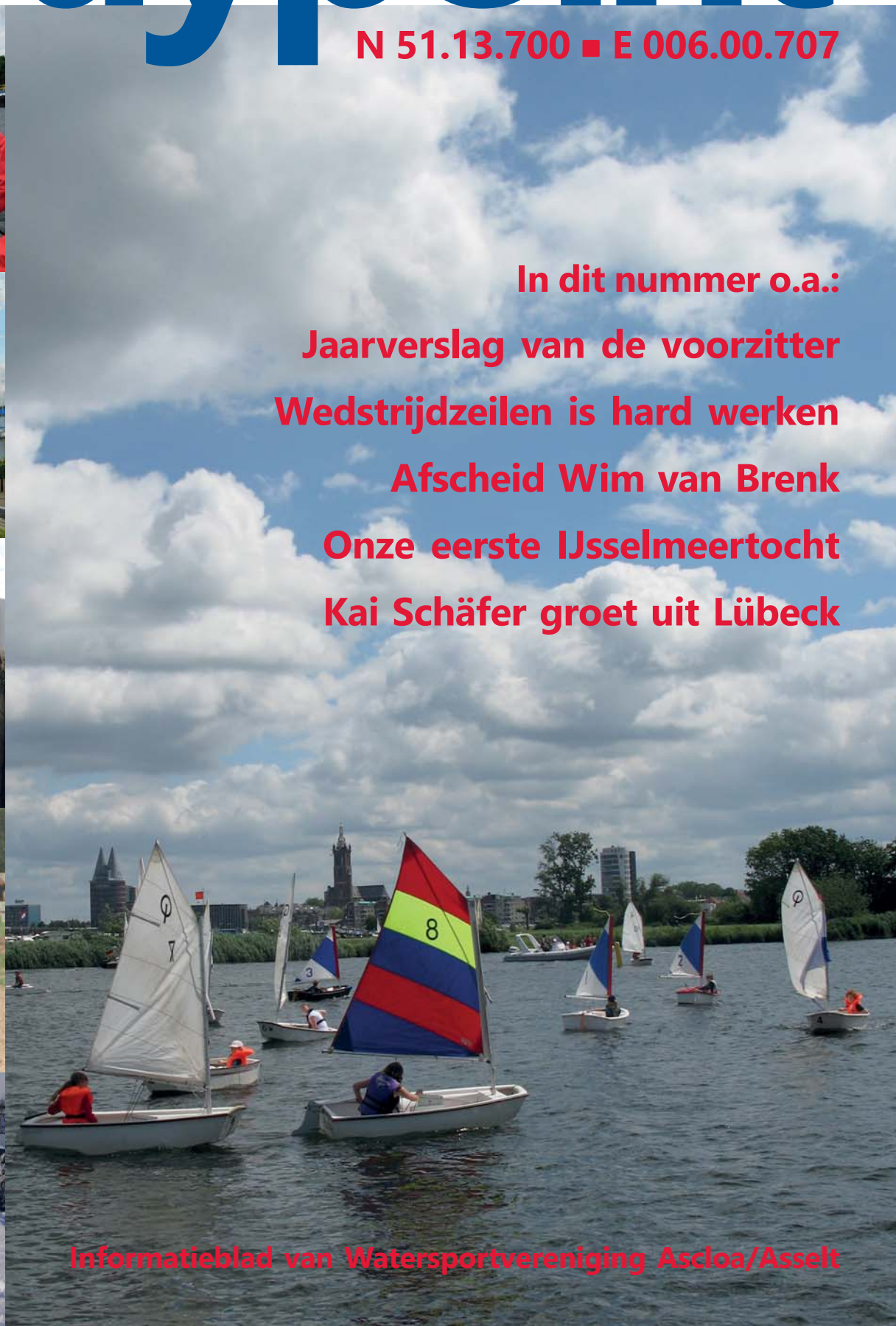

In dit nummer o.a.:

Jaarverslag van de voorzitter

Wedstrijdzeilen is hard werken

Afscheid Wim van Brenk

Onze eerste IJsselmeertocht

Kai Schäfer groet uit Lübeck

Informatieblad van Watersportvereniging Ascloa/Asselt

‘Ruimte’

Ooit, of eigenlijk nog niet zo lang geleden, dreunde hier de aarde, maakten zware machines ruimte voor duurzaamheid en natuur, voor het rustgevende water waarop wij zo graag vertoeven: ... ‘ruimte...’.
De echo´s van toen klinken nog na, maar soms het lijkt alsof de natuur zich wreekt en de afgenomen ruimte weer terug wil nemen. Denk maar eens aan al die watervogels, die wanneer het donker wordt en wij ons in de haven teruggetrokken hebben, onze plassen bevolken. De typische winterbeelden van honderden ganzen en eenden maken overduidelijk dat wij niet alleen aanspraak op de nieuw verworven natuur mogen maken.
“Prachtig toch”, hoor ik u al zeggen, “zolang er maar een gezond evenwicht blijft tussen natuur en onze recreatie...!”
Juist! Maar dat evenwicht is er niet, nog niet of niet meer.
Wat doen wij bijvoorbeeld aan de waterkwaliteit, de blauwalg, de verzanding en aan de vaak te geringe doorstroming in sommige plassen?
Wat doen we tegen het overduidelijke ‘dichtgroeien’ van onze zojuist verkregen ‘ruimte’ die wij ‘Maasplassen’ noemen?
Het schijnt soms alsof de nieuwe tijdgeesten de mens zelf vergeten en alleen maar de natuur voor ogen hebben... alsof dit niet ook samen kan.
Waar elders in ons land de natuurorganisaties nauw met de watersporters samenwerken, is dit in onze provincie nog niet ontwikkeld.
Staatsbosbeheer, Stichting Limburgs Landschap en Natuurmonumenten hebben het overgrote deel van onze plassen en oevers in hun bezit. Bij de bestemming en invulling van deze gebieden zijn de watersportverenigingen vaak niet betrokken.
Dit lijkt toch vreemd omdat toch juist deze watersportverenigingen de voor onze provincie belangrijke waterrecreatie ontwikkeld hebben.

Een samenwerking op dit gebied is daarom dringend noodzakelijk!
Een eerste belangrijke stap is de in juni mede door onze voorzitter Thibaud de Guerre ondertekende overeenkomst ‘Steunpunt Watersport’. Hierbij willen de Roermondse watersportverenigingen de actieve watersport promoten en op gebieden als jeugdopleiding- en wedstrijdzeilen maar ook politiek gezien intensief samenwerken.

Ook op regionaal- en landelijk niveau is *Ascloa* actief.
Namens onze vereniging en namens het Watersportverbond zet o.a. onze erevoorzitter Ap Joosten zich daadkrachtig in en maakt een politieke vuist in het belang van onze sport.
Wij komen hier in een volgende *Waypoint* uitvoerig op terug.

In deze uitgave van uw *Ascloa Waypoint* kijkt onze voorzitter terug op een bewogen jaar en maakte Wim Puts een impressie van een bijzondere wedstrijddag.
Ook staan wij stil bij het afscheid van onze havenmeester Wim van Brenk.
De persoonlijke bijdragen van Lydia Timmermans en van Ron Schlüter maken verder duidelijk welke ‘ruimte’ *Ascloa* bij onze leden inneemt.

Deze ‘ruimte’ - in beide betekenissen van het woord- verdient onze aandacht, nu en in onze toekomst.

Wiel Verlinden

Colofon

Ascloa Waypoint verschijnt aan het einde van het jaar en wordt verzonden aan de leden van Watersportvereniging *Ascloa* in Asselt.

De redactie nodigt u van harte uit om een bijdrage te leveren aan dit blad in de vorm van artikelen, onderwerpsuggesties, enzovoort.

Jaargang 3, nummer 5, winter 2012.

Bestuur W.S.V. Ascloa
Thibaud de Guerre, *voorzitter*
Jos van Mierlo, *secretaris/penningmeester*
Jac Laumans, *technisch commissaris*
Wiel Verlinden, *communicatie en jeugdzeilen*
Stephan Keijsers, *milieu en kajuitboten*

Clubhuis ‘de Stuurhut’
Sten en Mia van der Meijden
Telefoon 0475 - 503806

Redactie Wiel Verlinden en Wim Puts
Redactieadres Eindweg 6, NL 6071 NX Asselt
of stuur een e-mail naar info@ascloa.nl
Foto’s: Wiel Verlinden, e.a.
Vormgeving Wim Puts, Roermond
Druk Ars Grafisch, Roermond

www.ascloa.nl

Foto omslag: De *Ascloa*-jeugd in actie in Roermond

‘Raum’

Damals, oder eigentlich vor nicht all zu langer Zeit, dröhnte hier die Erde, schafften schwere Maschinen Raum für Nachhaltigkeit und Natur, für das ruhe spendende Gewässer auf dem wir so gerne verweilen.
Das Echo von damals klingt noch nach und manchmal erscheint es so als ob die Natur sich rächt und den abgenommenen Raum wieder zurück haben möchte.
Denkt nur an all die Wasservögel die, sobald es dunkel wird und wir uns in den Hafen zurückgezogen haben, unsere Plassen bevölkern. Die typischen Bildern von hunderten Gänsen und Enten machen deutlich, dass nicht nur wir alleine Anspruch auf die neu erworbene Natur machen dürfen.
“Ist doch prima”, sagen Sie, “solange es nur ein gesundes Gleichgewicht zwischen Natur und unsere Freizeitgestaltung gibt...!”
Klar! Aber dieses Gleichgewicht gibt es nicht, noch nicht oder nicht mehr.
Was unternehmen wir beim Thema Wasserqualität, Blaualge, Versandung und was tun wir gegen eine oft zu geringe Durchströmung in manchen Gewässern?
Was tun wir gegen das unübersehbare Dichtwachsen unseres gerade erworbenen Raumes den wir ‘Maasplassen’ nennen?
Es erscheint manchmal als ob die neuen Zeitgeister den Menschen selber vergessen und nur die Natur vor Augen haben....als ob Dieses auch nicht Beides möglich ist.
Während in anderen Teilen des Landes Naturorganisationen eng mit den Wassersportlern zusammenarbeiten ist das in unserer Provinz noch nicht entwickelt.
Staatsbosbeheer, Stichtung Limburgs Landschap en Natuurmonumenten haben einen übergroßen Teil unserer Plassen und Ufer in ihrem Besitz. Bei der Bestimmung und Gestaltung dieser Gebiete, sind die Wasserportvereine oft nicht beteiligt.
Das erscheint doch merkwürdig weil gerade diese Wassersportvereine die für die Provinz wichtige Freizeitgestaltung auf dem Wasser entwickelt haben.
Eine Zusammenarbeit auf diesem Gebiet ist daher dringend erforderlich!
Ein erster, wichtiger Schritt ist die im Juni, auch von unserem Vorsitzenden unterzeichnete Vereinbarung ‘Steunpunt Watersport’ . Hiermit erklären die Roermonder Wassersportvereine den aktiven Wassersport zu fördern und auf Gebieten wie Jugendausbildung und Regattasegeln aber auch auf politischer Ebene intensiv zusammen zu arbeiten.

Wiel Verlinden

Auch auf regionaler- und Landesebene ist *Ascloa* aktiv. Im Namen unseres Vereins und im Namen des Wassersportverbandes setzt ua unser Ehrenvorsitzender Ap Joosten sich tatkräftig ein und macht eine ‘politische Faust’ im Interesse unseres Sports.
In einer nächsten Ausgabe von *Waypoint* kommen wir ausführlich hierauf zurück.

In dieser Ausgabe Ihres *Ascloa Waypoints* schaut unser Vorsitzender auf ein bewegtes Jahr zurück und macht Wim Puts eine Impression eines besonderen Regattatages.
Ein weiteres Thema, die Verabschiedung unseres Hafenmeisters Wim van Brenk.
Die persönlichen Beiträge von Lydia Timmermans und Ron Schlüter machen deutlich welch bedeutender ‘Raum’*Ascloa* für unsere Mitglieder einnimmt.

Dieser ‘Raum’ - in beiden Bedeutungen des Wortes - verdient unsere Aufmerksamkeit... jetzt und für unsere Zukunft.

Wiel Verlinden

Jaarverslag van de voorzitter

Thibaud de Guerre

De boten zijn op een enkele uitzondering na allemaal uit het water gekraand tijdens een prachtig najaarsseizoen. Ik hoop dat iedereen voor zijn boot onderdak heeft gevonden en gezond de winter ingaat.

Wij hebben onze algemene leden vergadering achter de rug en kunnen met een gerust hart de winter trotseren.

Ontwikkeling van de vereniging

Ik wil u cijfers geven over de vereniging en ontwikkelingen schetsen. De vereniging *Ascloa* telt op dit moment 181 leden, waarvan 165 met boot. Er zijn 142 zeilboten en 23 motorboten. Onze haven heeft 185 ligplaatsen waarvan de meeste vrije ligplaatsen zich op de A en B steiger bevinden. Deze worden zeer vaak benut door passanten benut.

In totaal hebben wij in 2012 tien nieuwe kandidaat-leden geselecteerd, allen met zeilboot. Tijdens onze laatste ledenvergadering hebben wij voorgesteld om 9 buitengewone leden te benoemen als lid. Deze buitengewone leden hebben zich verdienstelijk gemaakt voor de club en de algemene ledenvergadering heeft het voorstel van het bestuur geaccordeerd.

De passantengegevens en -inkomsten zijn in tegenstelling met de landelijke dalende trend zeer verrassend te noemen. Het totaal aantal overnachtingen kwam op 316 met 227 boten en er waren 26 overnachtingen voor langer dan een week. De totale opbrengsten van passanten na aftrek van kosten waren goed voor € 5.000. Hiervoor mijn dank aan Sten en Mia die naast het clubhuisbeheer het toezicht op de haven en de passanten overgenomen hebben.

Ik wil u niet onthouden dat onze vereniging financieel gezond is en dat de begroting 2013 door de laatste ledenvergadering goedgekeurd is. De administratie is gekoppeld aan de leden-administratie en volledig geautomatiseerd. De toename van de liquide middelen over de laatste 3 jaren in combinatie met een strikt investerings-beleid zorgen ervoor dat wij rond de € 100.000 op de bank hebben. De cash flow uit gewone bedrijfs-voering lijkt genoeg te zijn om te overwegen de resterende hypotheekschuld van € 75.000 af te lossen. Grote investeringen zoals de kraan en de jeugdsteiger van afgelopen jaar dienen zich voorlopig niet aan. De toekomstige cash flow na 2013 zou gebruikt kunnen worden voor groot onderhoud van de steigers en eventueel een nieuw steigerplan, omdat het aantal grote boten in de haven tussen nu en tien jaar door de vergrijzing terug zal lopen.

Voor deze winter hebben wij de volgende investeringen gepland:

- 2 nieuwe electrokasten.
- Het vervangen van het plafond en opnieuw bekleden van de stoelen in het clubhuis.
- Het vervangen van 2 versleten volgboten.
- Het installeren van 4 led-verlichtingspalen tussen het clubhuis en de haven.
- Het onderhouden en verbeteren van de trailerhelling.

Jeugdvoorziening voltooid

Voor de start van de zeillessen is met onder-

Thibaud de Guerre is voorzitter van W.S.V. Ascloa

steuning van enkele actieve leden de jeugdsteiger verder afgewerkt. Zo werd bij de vaste steiger een platform van beton gegoten en enkele meters verderop een nieuwe botenslip aangelegd. In het nieuwe seizoen zullen de meeste jeugdbootjes hier op de wal of achter de watersteiger een ligplaats vinden.
Ter afsluiting van deze werkzaamheden aan de jeugdsteiger hebben enkele ouders een slaapbivak met spellenmiddag georganiseerd, die door de ouders en de kinderen als zeer geslaagd is ervaren. Een soortgelijke activiteit staat ook voor het nieuwe seizoen op stapel.

Watersportdag Roermond

Op 17 juni waren de zeilinstructeurs van *Ascloa* - samen met een grote groep cursisten - actief bij de 'Open Watersportdag 2012' in Roermond. Hun demonstratie-zeilles in de *Ascloa*-Optimistjes en de vele positieve reacties hierop maakten duidelijk, dat onze opleiding op een hoog niveau staat. Verder werd op deze mede door *Ascloa* georganiseerde watersportdag de samenwerkings-verklaring 'Steunpunt Watersport' ondertekend. Alle Roermondse watersportverenigingen hebben hierin de intentie uitgesproken om intensief samen te werken met als belangrijkste doel om samen op diverse gebieden een sterke, ook politieke 'vuist' te kunnen maken. Gezamenlijk wil men ook de voor ons relevante problemen zoals de waterkwaliteit, blauwalg en het verdere 'dichtgroeien' van onze Maasplassen aanpakken.

Jeugdopleiding

Ter afsluiting van de jeugdopleiding werd er een vaartocht met spellenmiddag in Neer georganiseerd en konden 15 trotse kinderen met een officieel CWO-diploma naar huis. Ook onze instructeurs kunnen terugkijken op een succesvol seizoen. Een twee jaar durend opleidingstraject is nu zo goed als afgesloten en voldoet aan de (strenge) eisen van het Watersportverbond. Ascloa kan met recht trots zijn op deze jonge, actieve leden - die toch maar weer bijna elke zondag (al vroeg...) met de cursisten op het water te vinden zijn. Een woord van dank gaat naar Jaap Vonk, die o.a. jarenlang de administratie van de Jeugdcommissie gedaan heeft, maar vanwege zijn drukke werkzaamheden moest afhaken. Volgend jaar bestaat de jeugdopleiding van *Ascloa* 25 jaar en we zullen hieraan zeker aandacht besteden.

Wedstrijden en clubactiviteiten

Gedurende het 2012 seizoen werden er 8 wedstrijd-dagen georganiseerd, waaraan soms meer dan 15 zeilboten deelnamen. Zeilers moesten hun beste strategie en zeilkunsten uit de kast halen om soms windstilte of windkracht 7 te trotseren met voor sommigen een nat pak als gevolg. De wedstrijd-organisatie met als drijvende kracht Jan Ansems, Herbert Artz en Mieke Thomassen wordt steeds professioneler en krijgt een grote pluim van alle deelnemers. De sfeer is heel gezellig. Ik zou de zeilers die altijd mee hebben willen varen, maar durven, willen aanmoedigen om zich bij dit clubje aan te sluiten. Verder wil ik de activiteiten van Jan Ansems als succesvolle webmaster noemen en het feit dat de in 2012 opgerichte 'Activiteiten-commissie' enkele prima geslaagde middagen georganiseerd heeft: spellenweekend, orientatie-tocht, barbecue, meikoningin, schnappsregatta etc...

Werkzaamheden van leden

Het reviseren en weer in gebruik nemen van de kraan voor boten tot 2000 kg en het plannen van de mobiele kraan hebben geleid tot een andere organisatie en logistiek. De toegenomen ervaring en inzet van het kraanteam heeft voor een zeer efficiënte aanpak gezorgd waarbij goed humeur en samenwerking tussen de leden te merken viel. Het bestuur is trots te melden dat de zelfwerkzaamheid

Ap Joosten, erevoorzitter, en Thibaud de Guerre (r.), de huidige praeses van Ascloa, bespreken onder het genot van een pilsje watersportproblematiek

van een aantal leden ten behoeve van tal van werkzaamheden zoals het storten van een betonnen fundament bij het jeugdsteiger, het realiseren van een slipway voor kleine jollen, het uitvoeren van diverse reparaties aan de steigers, het repareren van het meubilair bij de barbecuestek, het aanwezig zijn bij de inruim- en opruimdag, enz.
Ik ben ook verheugd te zien dat er binnen *Ascloa* voldoende leden zijn die zich willen voor onze vereniging willen inzettenen en een aantal werkzaamheden willen verrichten. Mijn dank gaat ook naar onze technisch commissaris die de leden heeft weten te motiveren. Als bestuur juichen wij toe dat de lopende zaken van onze vereniging door de leden zelf worden aangepakt.

Tot slot hoop ik dat de leden van *Ascloa* onze vereniging gebruiken als afleider voor de dagelijkse stroom negatieve berichten en somberheid en zo het negativisme in Europa vergeten.
Ik wens u en uw familie een vrolijk kerstfeest en een gezonde en succesvol jaar 2013.

Jahresbericht 2012 des Vorsitzenden

Thibaud de Guerre

Die Boote sind nun wieder mit einer Ausnahme aus dem Wasser gekrant während eines prächtigen Herbstes. Und ich hoffe, dass jeder für sein Boot eine Unterkunft gefunden hat und nun gesund in den Winter geht.

Wir haben unsere allgemeine Mitgliederversammlung gehabt und können jetzt ruhigen Herzens dem Winter entgegen sehen.

Entwicklung des Vereins

Ich möchte einen Überblick über die Entwicklung unseres Vereins geben: Ascloa hat jetzt 181 Mitglieder, 165 mit Boot, davon 142 Segel- und 23 Motorboote. Unser Hafen hat 185 Liegeplätze, wovon die meisten freien Plätze sich auf den Steigern A und B befinden, die sehr oft von Passanten genutzt werden. Insgesamt haben wir 2012 zehn Mitgliedskandidaten ausgewählt, alle mit Segelboot. Unserer letzten Mitgliederversammlung haben wir vorgeschlagen, 9 aussergewöhnliche Mitglieder (buitengewone leden), die sich verdienstlich für den Club eingesetzt haben, zu Mitgliedern zu ernennen. Das wurde beschlossen. Das Passanten-Aufkommen und die daraus resultierenden Einkünfte haben sich erfreulich entwickelt. Insgesamt gab es 316 Übernachtungen mit 227 Booten. Darunter waren 26 Übernachtungen länger als eine Woche! Der Reinerlös betrug 5000 Euro. Dazu hier mein Dank an Sten und Mia, die neben der Clubhausbewirtschaftung die Aufsicht über Hafen und Passanten übernommen haben.

Ich darf mitteilen, dass die Clubfinanzen gesund sind und unser Haushaltsplan 2013 von der letzten Mitgliederversammlung genehmigt wurde. Die gesamte Clubverwaltung ist inzwischen vollständig automatisiert. Die Zunahme der liquiden Finanzen während der letzten 3 Jahre in Verbindung mit einer strikten Investitionspolitik führt zu einem Bankbestand von rund 100 000 Euro. Der Kassenbestand aus normaler Betriebsführung scheint ausreichend zu sein, um zu erwägen, die restliche Hypothek von 75 000 Euro abzulösen. Grosse

Thibaud de Guerre ist Vorsitzender des W.S.V. Ascloa

Investitionen, wie Kran und Jugendsteiger in 2012, kommen vorläufig nicht auf uns zu. Der zukünftige Kassenbestand nach 2013 soll gebraucht werden für grundlegende Erhaltungs-arbeiten der Steiger und eventuell einen neuen Steigerplan, weil in den nächsten 10 Jahren die Anzahl großer Boote aus Altersgründen abnehmen wird.

Für diesen Winter haben wir folgende Investitionen geplant:

- 2 neue Elektrokästen.
- Ersatz der Decke und der Stühlepolsterung im Clubhaus.
- Ersatz von 2 verschlissenen Beibooten.
- Installation von 4 Lichtmasten zwischen Clubhaus und Hafen.
- Unterhalt und Verbesserung der Trailerhelling.

Jugendeinrichtung fertig

Vor Beginn des Segelunterrichtes wurde mit Unterstützung einzelner aktiver Mitglieder der Jugendsteiger fertiggestellt. So wurde bei dem festen Steiger eine Betonplattform gegossen und einige Meter weiter ein neuer Boots-Slip angelegt. In der neuen Saison sollen die meisten Jugend-boote hier auf dem Wall oder hinter dem Wassersteiger ihren Liegeplatz haben. Zum Abschluss dieser Arbeiten am Jugendsteiger haben Eltern ein Biwak mit Spielmittag organisiert, was sowohl von den Eltern als auch den Kindern als besonders gelungen bewertet wurde. Auch für die neue Saison wird eine derartige Veranstaltung geplant.

Wassersport-Tag in Roermond

Am 17. Juni waren die Ascloa-Segellehrer, zusammen mit vielen Kursteilnehmern beim 'Offenen Wassersporttag 2012' in Roermond aktiv. Ihre Vorführung von Segelunterricht auf den *Ascloa*-Optimisten und die vielen positiven Reaktionen darauf, machten unser hohes Ausbildungsniveau deutlich. Auch wurde auf dem von Ascloa mitorganisierten Wassersporttag eine Zusammenarbeitserklärung 'Stützpunkt Wassersport' unterschrieben. Alle Roermonder Wassersportvereine haben sich für eine intensive Zusammenarbeit mit dem wichtigsten Ziel ausgesprochen, um auf verschiedenen Interessensgebieten gemeinsam zu handeln, so bei relevanten Problemen, wie Wasserqualität, Blaualgen und das fortschreitende Zuwachsen unserer Maasplassen.

Jugendausbildung

Zum Abschluss der Jugendausbildung wurde eine Fahrt mit Spielmittag in Neer organisiert. Dabei erwarben 15 stolze Kinder ein offizielles CWO-Diplom. Auch unsere Segellehrer blicken auf eine erfolgreiche Saison zurück. Denn das zweijährige Unterrichtsprojekt hat die strengen Anforderungen des Wassersportverbandes erfüllt. Ascloa kann mit Recht stolz sein auf diese jungen aktiven Mitglieder , die fast jeden Sonntag früh mit ihren Kursteilnehmern auf dem Wasser zu finden waren. Ein besonderer Dank gilt Jaap Vonk, der jahrelang u.a. die Verwaltung der Jugendkommission übernommen hat, aber nun wegen seiner beruflichen Belastung aufhören musste. Im nächsten Jahr besteht die *Ascloa*-Jugendausbildung 25 Jahre, der wir sicher grosse Aufmerksamkeit schenken werden.

Wettkämpfe und Clubaktivitäten

In der Saison 2012 wurden 8 Wettkampftage organisiert mit jeweils bis zu 15 Segelbooten. Die Segler hatten alle Register ihrer Segelkunst zu ziehen, entweder wegen Flaute oder wegen Windstärke 7. Die Regatta-Organisation mit u.a. treibender Kraft von Jan Ansems, Herbert Artz und Mieke Thomassen wurde immer professioneller und bekam grosses Lob von allen Teilnehmern. Die Atmosphäre ist sehr gesellig , und ich empfehle

den Seglern, die immer schon mal mittun wollten, aber sich nicht trauten, sich diesem Clübchen anzuschliessen. Ausserdem möchte ich Jan Ansems als erfolgreichen 'Webmaster' hervorheben, der mit der 2012 eingerichteten 'Aktivitäten-Kommission' verschiedene Events organisiert hat, z.B. Spielewochenende, Orientierungstour, Grillfest, Maikönigin, Schnapsregatta, usw..

Eigenarbeiten von Mitgliedern

Die Überprüfungsarbeiten und Inbetriebnahme des Krans für Boote bis 2000 kg und die Planung für den mobilen Kran haben zu einer anderen Organisation und Logistik geführt. Die zugenommenen Erfahrungen und der Einsatz des Kran-Teams haben für eine sehr effiziente Abwicklung gesorgt, wobei viel Humor und Zusammenarbeit zwischen den Mitgliedern festzustellen war. Der Vorstand freut sich über die Eigenleistung vieler Mitglieder, so bei der Anlage eines Betonfundaments beim Jugendsteiger und eines Slips für kleine Jollen, Reparaturen an Steigern und Barbecue, auch beim Auf- und Einräumen. Ich freue mich, dass in unserem Verein viele Mitglieder sich engagieren und viele Arbeiten in Eigenleistung übernehmen. Mein Dank gilt auch unserem Technischen Commissaris, der die Mitglieder motiviert. Als Vorstand freuen wir uns, dass die laufenden Arbeiten unseres Vereins durch die Mitglieder selbst angepackt werden.

Zum Schluss wünsche ich, dass die *Ascloa*-Mitglieder unseren Verein benutzen als Ableiter von dem täglichen Strom negativer Berichte und der Europa-Verneinung. Ich wünsche Ihnen und Ihren Familien ein fröhliches Weihnachtsfest und ein gesundes und erfolgreiches Jahr 2013.

Übersetzung:
Ron Schlüter

Der techn. Kommissar berichtet ...

Jac Laumans

Als Aufräumtag haben wir den 6. April von 10.00 bis 13.00 vorgemerkt. Es gibt Kaffe und Vlaai und einen Lunch für die Teilnehmer. Wir planen außerdem noch einige Samstagmorgen um die Beleuchtung am Weg, eine Holzverkleidung für die Jollen am Wassersteg und um eine handbetriebene Winch bei der Trailerhelling anzubringen.

Das Kranschema für den Frühling

13. April	Boote bis 2000 Kg: von 10.00 - 12.30
20. April	Boote über 2000 Kg: von 9.00 - 12.00
	Boote bis 2000 Kg: 13.00 - 16.00
27. April	Boote bis 2000Kg: von 9.00 - 12.30

An weiteren Samstagen ausschließlich nach Terminabsprache um 09.00 (gratis)
An Wochentagen nur nach Terminabsprache und gegen Bezahlung von € 35,-

Festmachen

Einige Bemerkungen zur Diziplin des 'Festmachens': für das Festmachen der Boote sind ordentliche Leinen und Fender erforderlich. Das Boot sollte mit 3 Leinen (zwei am Bug und eine am Heck) am Steg befestigt werden (wg Querbewegung) Außerden sollte sowohl eine Achter- als auch eine Vorspring angebracht werden (Längsbewegung). Das Letztere is auch wichtig um Schäden am Bug und am Steg zu vermeiden. Fallen, Segel und Persenning sollten so gesichert sein, dass sie nicht klappern und keine Schäden am Boot verursachen können.

In der vergangenen Saison wurde die Wasserleitung im Clubhaus und im Hafen 'Legionellasicher' gemacht und ein Plan aufgestellt 'Legionella' auch in Zukunft zu vermeiden.

Jac Laumans: "Für das Festmachen der Boote sind ordentliche Leinen und Fender erforderlich."

Wij wensen u een mooi zeil/vaarseizoen toe en begroeten u graag in het nieuwe Restaurant Maaszicht!!!

Stephan & Ramon Füsers
Past. Pinckersstraat 36 6071 NW Asselt
Tel.: 0475 504064 Fax.: 0475 505192
www.restaurant-maaszicht.nl
e-mail: info@restaurant-maaszicht.nl

Aantal deelnemers neemt toe:

“Wedstrijdzeilen is hard werken!”

Wim Puts

Steeds meer leden van Ascloa doen mee aan de zeilwedstrijden, die de vereniging zo’n acht keer per jaar organiseert. Tot voor kort waren het steeds dezelfde personen die in de top van het klassement te vinden waren, maar de concurrentie wordt groter en daarmee neemt ook de spanning in deze clubcompetitie toe. Dat is een positieve ontwikkeling, waarover het bestuur zeer verheugd is.

“Het wordt misschien wel de warmste dag van het jaar en het zou me niet verbazen als er een warmterecord gebroken wordt”, had weerman Thijs Zeelen op L1 laten weten. “Dan is het water de ideale plaats om te verpozen!”, denkt Wim Puts bij het horen van dat bericht.
Hij gaat een dagje mee wedstrijdzeilen op de Asseltse Plassen.

Briefing

Die zondag meldt hij zich rond de klok van tien uur in de Stuurhut. De zweetdruppels gutsen dan al bij het merendeel van de aanwezigen van het hoofd en Thijs lijkt een vooruitziende blik te hebben gehad, want de mussen vallen zo vroeg in de morgen al van het dak.

Hoeveel wedstrijden er gevaren worden, laat de wedstrijdleiding afhangen van de weers-omstandigheden en in dat voorstel kunnen de deelnemers zich tijdens de briefing wel vinden. Ofschoon sommige wedstrijdzeilers nog in verre vakantieoorden vertoeven, blijkt het gros van de deelnemers aan de competitie aanwezig en belooft het opnieuw een spannende strijd te worden in beide categorieën.

We hebben nog tijd voordat het startschot voor de eerste wedstrijd zal klinken ...

Deense makelij

Ik mag als gast met Mieke en Stan Thomassen mee op hun Bianca 32. Het is een zeewaardig jacht van Deense makelij, dat het echtpaar een aantal jaren geleden heeft gekocht en waarmee zij inmiddels met veel plezier al heel wat tochten hebben gevaren. We hebben nog tijd voordat het startschot voor de eerste wedstrijd zal klinken en terwijl Mieke en Stan hun boot optuigen, bewonder ik de boot die een van alle gemakken voorziene kajuit heeft en heel wat vierkante meters zeil in de mast kan hijsen. Aan boord zijn de taken duidelijk verdeeld: Mieke staat aan het roer en Stan zorgt voor de zeiltechnische zaken aan boord. Mijn kennis van zeilen is dermate beperkt dat zij daarvan absoluut geen voordeel zullen hebben en daarom ga ik in de hoek van de kuip zitten zodat ik hen ook niet tot last kan zijn.

Slagerij

We praten over allerlei zaken en hebben het ook al snel over de slagerij van Stan, die al vele generaties de inwoners van Swalmen en omstreken van vlees voorziet. Daarnaast houdt Stan zich ook nog met het maken van worsten voor verschillende bedrijven bezig. Gevraagd naar het toekomst-perspectief is Stan uitermate duidelijk in zijn antwoord. “Na hem is er waarschijnlijk niemand van zijn gezinsleden, die de zaak zal overnemen, ook al werkt zoon Michiel in een slagerij.” Dat roept meteen allerlei vragen op. “Vroeger kochten mensen hun vlees bij de slager, maar de concurrentie van supermarkten is duidelijk voelbaar. Mensen kijken veel minder dan vroeger naar de kwaliteit van het vlees, maar vinden de prijs steeds belangrijker. Voor veel mensen is een stuk karbonade een stuk karbonade. Bovendien kunnen zij in een supermarkt alles krijgen wat zij nodig hebben. Gemak dient de mens en dat merken wij als ambachtelijke slagerij”, moet hij vaststellen. Mieke is ook niet elke dag in de slagerij te vinden. Zij werkt parttime bij de Stichting Daelzicht, een instelling voor mensen met een verstandelijke beperking, en blijkt het daar reuze naar haar zin te hebben. “Ik vind het jammer dat geen van onze kinderen het bedrijf wil overnemen, maar heb daar vrede mee!”

Ruzie met de schoten

Wij zijn inmiddels op de motor de haven uitgevaren en maken ons op voor de start van de wedstrijd, die door Jos van Mierlo gegeven moet worden. De eerste groep zeilers is inmiddels onderweg en voor ons is het vijfminuten-signaal gegeven. Stan en Mieke proberen een goede uitgangspositie te vinden, maar Stan krijgt ‘ruzie’ met de schoten, die op onverklaarbare wijze verstrikt raken in een katrol. Hij is op en top geconcentreerd, slaakt enkele kreten van onvrede en ‘verspeelt’ de start, waardoor het gros van de concurrenten al enige afstand van ons genomen heeft. In de eerste wedstrijd haalt hij weliswaar enkele andere deelnemers in, maar hij legt zich er na enige tijd toch bij neer dat hij vandaag niet in de top van het klassement zal eindigen. Het gaat niet zoals Stan zich dat had voorgesteld, maar hij weet zijn teleurstelling voor mij goed te verbergen. Ik moet steeds weer vaststellen dat de Asseltste Plassen bijzonder mooi zijn. Die overtuiging zijn blijkbaar heel wat andere mensen ook toegedaan, want aan de kant wemelt het van de dagjesmensen, die verkoeling en plezier zoeken aan en op het water.

Stan is druk in de weer, geeft Mieke bij tijd en wijle aanwijzingen, terwijl ik in de kuip geniet van de gedrevenheid waarmee de familie Thomassen de schade in de wedstrijd probeert te beperken. “Wedstrijdzeilen is hard werken!”, moet ik constateren als wij de finish gepasseerd zijn en Stan opmerkt dat het vandaag niet meezit. ‘Maar er volgt nog een wedstrijd’, zegt hij betekenisvol, terwijl Mieke ons een glaasje fris aanbiedt.

Uitgangspositie

We praten nog even na over de wedstrijd en maken ons vervolgens op voor de tweede wedstrijd van de dag.
Wij zoeken opnieuw een goede uitgangspositie, maar de starter lijkt enige last van de warmte en geen haast met het geven van het startschot te hebben. We moeten een stukje terug en verspelen een puike start.

Het gaat niet zoals Stan zich dat had voorgesteld, maar hij weet zijn teleurstelling voor mij goed te verbergen!

Zoon Michiel is inmiddels ook gestart en laat zien dat hij niet alleen een gedreven, maar ook ervaren zeiler is, die al snel afstand neemt van de rest van

het veld. Ik geniet met volle teugen van de manier waarop hij zijn boot onder controle heeft en laat zien dat een zeilwedstrijd een schouwspel is, dat het bekijken meer dan waard is. Ik steek mijn bewondering niet onder stoelen of banken. Mieke en Stan blijken trotse ouders al willen zij hun beide zeer getalenteerde zoons Michiel en Sjuul niet ophemelen. “Onze kinderen is het zeilen met de paplepel ingegeven!”, komt het bijna eensluidend uit hun mond.

Aan de grond

Ook de tweede wedstrijd loopt niet helemaal naar wens, maar Stan lijkt zich daar snel, maar contre coeur, bij neer te leggen. We zeilen in de achterhoede en praten over andere deelnemers die het vandaag wel voor de wind gaat.
Tot overmaat van ramp lijken we in een uithoek van de plassen ook nog aan de grond te lopen en moet de motor ons uit ons benarde positie redden. We kunnen korte tijd later verder zeilen en zien met lede ogen aan hoe jetski’s en speedboten met hoge snelheid over het water gaan en zich van regels weinig of niets aantrekken.

“Mensen zoeken het water en de waterkant op voor ontspanning en niet om door dat soort kornuiten in gevaar gebracht te worden!”

Stan stelt vast dat daartegen onbegrijpelijkerwijze niet of nauwelijks wordt opgetreden. “Die gasten verzieken het voor anderen. Mensen zoeken het water en de waterkant op voor ontspanning en niet om door dat soort kornuiten in gevaar gebracht te worden!”, zegt hij met terechte verontwaardiging.

Geen warmterecord

Wij koersen op de finish af en vernemen dat er vandaag geen wedstrijden meer gevaren worden. De temperatuur is inmiddels zodanig gestegen, dat er van tropische hitte gesproken kan worden, al blijkt later die dag dat het warmterecord op een haar na gemist is.
Terug in de haven wordt de Bianca 32 afgetuigd en worden op de steiger de wedstrijden van vandaag geanalyseerd. Die analyse krijgt een vervolg op het terras van de Stuurhut, waar we ons het pilsje laten smaken. De jury beraadt zich intussen over de uitslag, die dan tot discussie leidt. Er wordt

Wedstrijdzeilen is ontspannend, maar betekent ook hard werken ...

voorgesteld in de toekomst een alternatief voor de SW-factor te gebruiken, omdat die een eerlijker handicap oplevert.
Zeilen in wedstrijdverband blijkt een sport zoals elke andere wedstrijdsport waarin deelnemers elkaar de loef proberen af te steken en waar winst of verlies het humeur van de sporter bepaalt. Ik moet vaststellen dat het humeur van Stan en Mieke daar niet echt onder te lijden heeft. “Volgende keer beter!”, is hun sportieve reactie als ik in de vroege namiddag afscheid van hen neem.

Teilnehmerzahl nimmt zu:

“Regattasegeln ist harte Arbeit!”

Wim Puts

Immer mehr Ascloa-Mitglieder beteiligen sich an Segelregatten, die der Verein etwa acht mal pro Jahr organisiert. Bis vor kurzem waren es immer dieselben Leute, die an der Spitze des Klassements zu finden waren. Doch die Konkurrenz wird grösser, und damit nimmt auch die Spannung bei diesen Clubwettbewerben zu. Das ist eine positive Entwicklung, über die sich der Vorstand sehr freut.
“Es wird wahrscheinlich der wärmste Tag des Jahres und es würde mich nicht wundern, wenn ein Hitzerekord gebrochen würde”, hörte man im Radio vom Wetter-Moderator Thijs Zeelen. “Dann ist das Wasser der ideale Ort, um auszuspannen”, denkt Wim Puts beim Hören des Wetterberichtes. So geht er einen Tag zum Regattasegeln auf den Asselter Plassen.

Briefing

An diesem Sonntag meldet er sich um zehn Uhr im Clubhaus. Den meisten Anwesenden trieft schon der Schweiss von der Stirn. Thijs hatte wohl schon den vorausschauenden Blick. Wie viele Rennen gefahren würden, lässt die Wettkampfleitung vom Wetter abhängen. Beim Briefing können sich die Teilnehmer darauf einstellen. Obwohl etliche Regattasegler sich noch im Urlaub befinden, ist das Gros der Teilnehmer anwesend und es verspricht wieder ein spannender Wettkampf in beiden Kategorien zu werden.

Dänische Bauart

Ich darf als Gast mit Mieke und Stan auf ihrer Bianca 32 mitsegeln. Es handelt sich um eine seetüchtige Yacht in dänischer Bauweise, die das Ehepaar vor etlichen Jahren gekauft hat und womit die beiden inzwischen viele Touren mit viel Freude unternommen haben. Wir haben noch Zeit bis zum Startschuss für die erste Regatta. Während Mieke und Stan das Boot segel-klar machen, bewundere ich das Boot, das eine tadellos eingerichtete Kajüte hat und etliche Quadratmeter Segelfläche aufweist.

An Bord sind die Aufgaben klar verteilt: Mieke steht am Ruder, während Stan für die segeltechnischen Arbeiten zuständig ist. Meine Segelkenntnisse sind derart begrenzt, dass sie davon absolut keinen Vorteil haben. Deswegen verziehe ich mich in eine Ecke der Plicht, damit ich ihnen nicht zur Last falle.

Metzgerei

Wir reden über dies und das und kommen sehr schnell auf Stans Metzgerei zu sprechen, die schon viele Generationen in Swalmen und Umgebung mit Fleisch versorgt hat. Stan stellt auch Wurstwaren für verschiedene Betriebe her. Gefragt nach der Zukunftsperspektive, wird Stan sehr deutlich: “Wahrscheinlich will kein Familienmitglied die Sache übernehmen. Allerdings arbeitet Sohn Michiel in einer Metzgerei. Früher kauften die Leute ihr Fleisch beim Metzger, doch die Konkurrenz der Supermärkte ist deutlich zu spüren. Die Leute

achten viel weniger auf Qualität als früher, sondern finden den Preis viel wichtiger. Für viele ist ein Stück Karbonade eben ein Stück Karbonade. Obendrein können sie im Supermarkt alles Nötige bekommen. Der Mensch will Bequemlichkeit, und das bekommen wir als Handwerksbetrieb zu spüren."
Mieke ist auch nicht täglich in der Metzgerei. Sie arbeitet in Teilzeit bei der Stiftung 'Daelzicht', eine Einrichtung für geistig Behinderte. Sie findet es schade, dass keins ihrer Kinder den Betrieb übernehmen will. "Aber ich habe damit meinen Frieden gemacht".

Probleme mit den Schoten

Inzwischen sind wir unter Motor aus dem Hafen gefahren und machen uns auf zum Regatta-Start, der von Jos van Mierlo gegeben wird. Die erste Seglergruppe ist inzwischen unterwegs, und vor uns ist schon das Fünf-Minuten-Signal gegeben worden. Stan und Mieke versuchen eine gute Startposition zu finden, doch Stan hat 'Zoff' mit den Schoten, die sich unerklärlicher Weise in einer Talje verheddert haben. Er ist hochkonzentriert, schreit seinen Ärger heraus und verpasst den Start, wodurch das Gros der Konkurrenten schon einigen Abstand zu uns hat. Im ersten Lauf holt er zwar noch einige Teilnehmer ein, doch er findet sich damit ab, dass er heute nicht den Spitzenplatz in seinem Klassement erreichen kann. Es läuft heute nicht so, wie Stan sich das vorgestellt hat, aber er kann seine Enttäuschung vor mir gut verbergen. Ich muss immer wieder feststellen, wie schön die Asselter Plassen sind. Diese Überzeugung scheinen auch viele andere Leute zu teilen, denn am Ufer wimmelt es von Tagesausflüglern, die Kühlung und Spass an und auf dem Wasser suchen. Stan ist derweilen im Stress, gibt Mieke beizeiten bestimmte Anweisungen, während ich die Betriebsamkeit der Familie Thomassen geniesse, die bemüht ist, den Misserfolg bei der Regatta zu begrenzen. "Regattasegeln ist harte Arbeit" stelle ich fest als wir die Ziellinie passieren und Stan bemerkt, dass es heute nicht recht klappen will. "Aber es folgt noch ein weiterer Wettkampf", sagt er bedeutungsvoll während Mieke uns ein Glas Erfrischung anbietet.

Ausgangsposition

Wir reden noch etwas über die Regatta und machen uns fertig für den 2. Lauf des Tages. Wir

Bianca 32, eine seetüchtige Yacht in dänischer Bauweise

suchen wieder eine gute Ausgangsposition, aber der Starter scheint von der Hitze belastet zu sein und keine Eile mit dem Startschuss zu haben. Wir müssen ein Stück zurück und verpassen einen optimalen Start.

"Der Mensch will Bequemlichkeit, und das bekommen wir als Handwerksbetrieb zu spüren"

Sohn Michiel ist inzwischen auch gestartet, nicht nur ein raffinierter, sondern auch ein erfahrener Segler, der schnell dem Rest vom Feld davonläuft. Ich bewundere die Art, wie er sein Boot unter Kontrolle hat und zeigt, dass eine Regatta ein sehenswertes Schauspiel ist. Mieke und Stan als stolze Eltern wollen allerdings ihre sehr talentvolle Söhne Michiel und Sjuul nicht 'anhimmeln'. "Als Kind wurde ihnen das Segeln mit dem Breilöffel eingeflösst", kommt es beinah einstimmig aus ihrem Mund.

Auf Grund gelaufen

Auch die 2. Regatta läuft nicht nach Wunsch , aber Stan scheint sich damit abzufinden. Wir segeln hinterher und reden über andere Teilnehmer, für die es heute besser läuft. Zu allem Überfluss laufen wir auch noch auf Grund , so das der Motor uns aus der misslichen Lage retten muss. Wir können dann kurz darauf weiter segeln, müssen dann aber zu

unserem Leidwesen erleben, wie Jetskis und Speedboote mit Höchstgeschwindigkeit fahren und sich um keinerlei Regeln kümmern.

"Diese 'Gäste' versauen es hier für andere"

Stan bedauert, dass dagegen unbegreiflicherweise nicht oder kaum vorgegangen wird. "Diese 'Gäste' versauen es hier für andere. Leute suchen die Wasserlandschaft auf zur Erholung und nicht um durch solche 'Kameraden' in Gefahr gebracht zu werden."

Kein Hitzerekord

Wir beenden die Fahrt und hören, dass keine Regatten mehr gefahren werden. Die Temperatur ist inzwischen derartig gestiegen, dass man von tropischer Hitze sprechen kann. Später zeigt sich jedoch, dass der Hitzerekord haarscharf verpasst wurde. Zurück im Hafen werden die Segel geborgen. Auf dem Steiger werden die heutigen Wettkämpfe analysiert , was sich auf der Clubhaus-Terrasse bei einem leckeren Pils fortsetzt. Die Jury berät und diskutiert das Ergebnis. Vorgeschlagen wird, zukünftig eine Alternative für den SW-Faktor anzuwenden, um ein ehrlicheres Handicap zu erlangen.
Segeln als Regatta-Disziplin erweist sich wie jede andere Wettkampf-Sportart, worin die Teilnehmer einander den Rang ablaufen und wo Gewinn oder Verlust den Humor der Sportler in Grenzen halten. Ich stelle fest, dass der Humor von Stan und Mieke darunter nicht zu leiden hat. "Nächstes Mal besser!" ist ihre sportliche Reaktion als ich am frühen Nachmittag Abschied von ihnen nehme.

Übersetzung: Ron Schlüter

Mededelingen van de technisch commissaris

Jac Laumans

Als opruimdag heb ik 6 april in gedachten van 10.00 uur tot 1300 uur met koffie vlaai en lunch voor de deelnemers. Verder zullen er nog een paar zaterdagochtenden gepland worden om verlichting langs het pad aan te brengen, houten beschoeiing aan de binnenkant van het watersteiger voor jollen en het installeren van een handlier voor de trailerhelling.

Kraanschema

Het kraanschema ziet er als volgt uit:

- **13 april:**
  - boten tot 2000 kg
    van 9.00 uur tot 12.30 uur
- **20 april:**
  - boten boven 2000 kg
    van 9.00 uur tot 12.00 uur.
  - Boten tot 2000 kg
    van 13.00 uur tot 16.30 uur
- **27 april:**
  - boten tot 2000 kg
    van 9.00 uur tot 12.30 uur

Vervolgens op zaterdagen uitsluitend op afspraak om 9.00 uur gratis. Op andere weekdagen op afspraak en tegen betaling van € 35,00 per takelbeurt.

Aanmeren van boten

Voor het goed aanmeren van boten zijn onversleten landvasten van voldoende dikte noodzakelijk. Een boot dient met drie landvasten (twee aan de boeg en een aan de achterplecht) aan het steiger vastgemaakt te worden om dwarsbeweging ten opzichte van de vingerpier te vermijden. Daarnaast dient zowel een voor- als achterspring aangebracht te worden om beweging in langsrichting ten opzichte van de vingerpier te vermijden. Dit laatste is erg belangrijk om beschadigingen aan de steven van de boot en aan het steiger te voorkomen. Verder dient het staand en lopend want alsmede geborgen zeilen en dekzeilen zodanig vast en opgebonden te zijn dat bij wind geen geklapper of nog erger schade ontstaat. Over dit onderwerp zijn nuttige boekjes te verkrijgen.

In het afgelopen seizoen zijn de waterleidingen in het gebouw en op de haven legionella veilig gemaakt en is een legionellabeheersplan ingevoerd.

Wim van Brenk:

“Een leven achter de geraniums is niets voor mij!”

Wim Puts

Het is een winderige november-avond als ik even na zeven uur bij Wim van Brenk aanbel. Het duurt even voor de deur opengaat en hij mij begroet. “Ik was even een dutje aan het doen”, verontschuldigt hij zich. “Ik was vanmorgen al vroeg aan de slag met het laden van mout”, vertelt Willem, die het als zeventiger nog steeds geen tijd vindt om in een lagere versnelling van een verdiende oude dag te gaan genieten. “Zolang je plezier hebt in de dingen die je doet, moet je je niet achter de geraniums begraven”, is zijn antwoord, dat aan duidelijkheid niets te wensen overlaat.

Wij hebben elkaar al geruime tijd niet meer gezien en gesproken en hebben dus wel wat bij te praten. Tot ruim een jaar geleden zocht ik Wim op gezette tijden op in zijn ‘kantoor op wielen’ en maakten we een babbeltje. Wanneer ik aankondigde dat ik ‘even’ naar de haven ging, wist men thuis genoeg. “Die is voorlopig nog niet terug!”, moet men menigmaal gedacht hebben. Wie Wim van Brenk bezoekt, ontmoet een man die uitermate boeiend kan vertellen; de tijd vliegt dan voorbij. Dat is deze avond niet anders, want rond 23.00 uur kijk ik verschrikt op mijn horloge. Wim moet morgenvroeg al weer vroeg uit de veren en kan een beetje nachtrust wel gebruiken.

Diplomatiek

Riny komt even gedag zeggen en voorziet ons in Willem’s kantoor van koffie. Ik val direct met de deur in huis en vraag hem waarom hij niet meer in de haven te vinden is.

“Ik ben sinds afgelopen seizoen geen havenmeester meer bij *Ascloa*. Er zijn wat dingen gebeurd, waarin ik mij niet kon vinden en dan moet je daaruit de consequenties trekken’, antwoordt hij diplomatiek. Dat antwoord wekt mijn nieuwsgierigheid, maar voor de voormalige havenmeester is het hoofdstuk *Ascloa* afgesloten.
“Ik heb er heel wat jaren met veel plezier gewerkt en er veel prettige contacten opgedaan, niet alleen met bestuursleden, maar vooral ook met leden”, blikt hij terug. “Het bestuur en ik verschilden regelmatig van mening hoe zaken

aangepakt moesten worden, maar in de regel kwamen we er wel uit, schetst hij de band met de vereniging, waarin hij in de loop der jaren veel heeft zien veranderen en waarin hij soms zijn eigen opvattingen en mening geweld moest aandoen.

“Het werk van havenmeester behelst meer dan wat op een stoeltje op kantoor of in de haven zitten”

“Het bestuur wilde mij bij mijn afscheid een receptie aanbieden, maar ik ben er de persoon niet naar om in het middelpunt van de belangstelling te staan. Dat is niets voor mij, maar het doet mij deugt dat heel wat leden mij na mijn vertrek in mijn werkplaats hebben opgezocht en mijn drankvoorraad hebben aangevuld!” Dat doet hem goed en hij ziet dat dan ook als een vorm van waardering voor bewezen diensten.

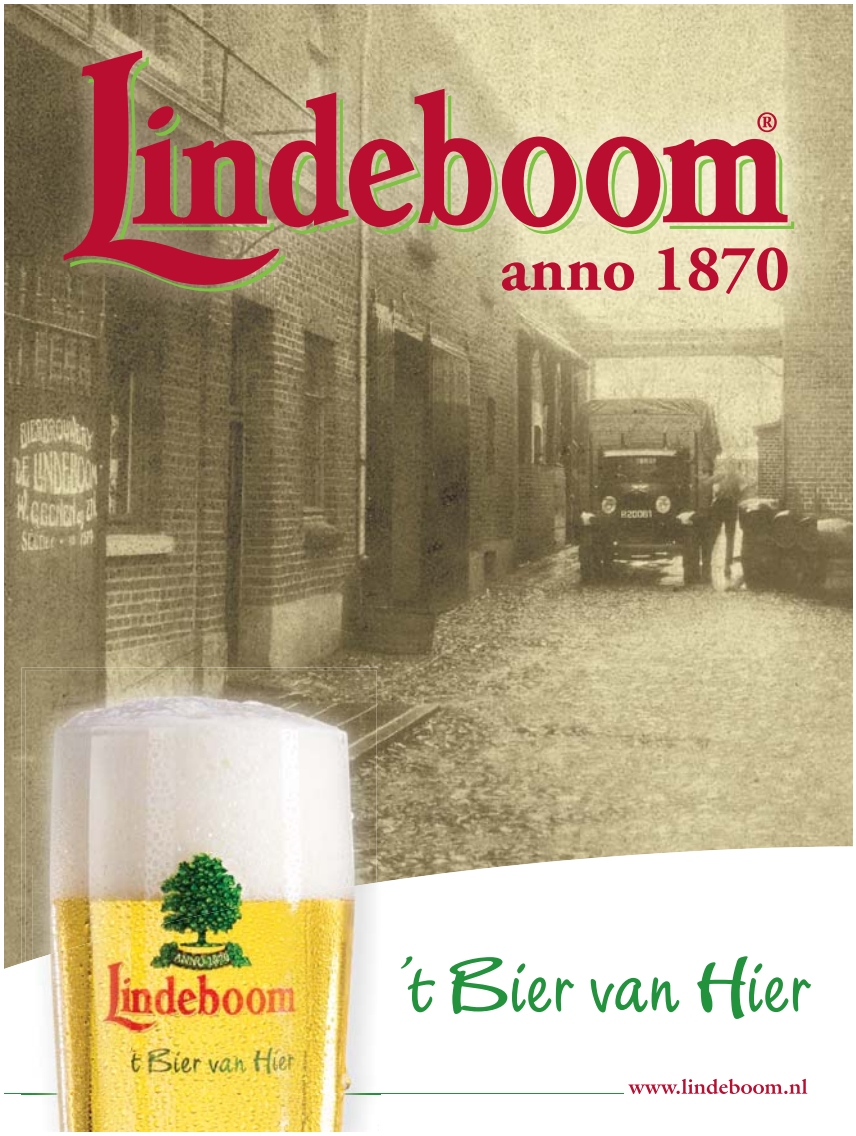

Visitekaartje

We mijmeren wat over de watersport in het algemeen en *Ascloa* in het bijzonder en komen tot de conclusie dat de havenmeester het visitekaartje van de vereniging is.
“Het werk van havenmeester behelst meer dan wat op een stoeltje op kantoor of in de haven zitten. Mensen hebben altijd wel wat te vragen of hebben een probleem dat opgelost moet worden”, vertelt Wim over zijn vroegere parttime baan en over het beeld, dat menigeen toch - ten onrechte - heeft.
“Je ontvangt gasten die van heinde en verre komen, zelfs uit Scandinavië. Je geeft hen tekst en uitleg, maar zorgt ook voor een dokter of regelt dat mensen naar een ziekenhuis gebracht worden als de nood aan de man is. Ik vond het van belang dat leden, maar ook gasten het naar hun zin hadden en stak een helpende hand toe waar dat mogelijk en nodig was!”
Ook nu ontgaat hem niets van wat er in de naaste omgeving gebeurt. “Het wordt er jammer genoeg niet beter op!”, moet hij vaststellen en hij vertelt over stroperij en andere criminaliteit langs de waterkant, die hij ook nu nog op zijn eigen manier, maar in overleg met hermandad bestrijdt.

Tijdperk afgesloten

Voor Wim is het tijdperk *Ascloa* afgesloten, maar dat betekent niet dat hem het wel en wee van de vereniging niet aan het hart gaat. “Het zal alleen anders en van een afstand zijn. Ik heb in die jaren veel mensen ontmoet en er vrienden en kennissen aan overgehouden!”, vertelt hij mij als we in de late avond afscheid van elkaar nemen.
Met het afscheid van Wim van Brenk sluit *Ascloa* een hoofdstuk van haar rijke geschiedenis af. Ik hoop dat het hem en Riny goed zal blijven gaan en beiden nog lang in goede gezondheid van elkaar en van het leven mogen genieten.

Het bestuur van W.S.V. Ascloa en de redactie van Ascloa Waypoint wensen u Prettige feestdagen en een gezond en gelukkig 2013

Agenda 2013

- Zondag 6 januari
  - **Nieuwjaarsreceptie in het clubhuis**
    Aanvang 12.00 uur
    met champagne en hapjes

    Om 14.00 uur
    Nieuwjaarsspeech door het bestuur
- Zondag 20 januari
  - Clubhuis en keuken open vanaf 12.00 uur
  - Gamba'sof mosselen vanaf 16.00 uur
    Reserveren noodzakelijk!
- Zondag 3 februari
  - Clubhuis en keuken open vanaf 12.00 uur
  - Zeilwedstrijdvergadering om 12.00 uur
- Zondag 17 februari
  - Clubhuis en keuken open vanaf 12.00 uur
- Zondag 3 maart
  - Clubhuis en keuken open vanaf 12.00 uur
- **Kraandagen**

Zaterdag 13 april	boten tot 2000 kg van 9.00 uur tot 12.30 uur
Zaterdag 20 april	boten boven 2000 kg van 9.00 uur tot 12.00 uur.
	boten tot 2000 kg van 13.00 uur tot 16.30 uur
Zaterdag 27 april	boten tot 2000 kg van 9.00 uur tot 12.30 uur

Vervolgens op zaterdagen uitsluitend op afspraak om 9.00 uur gratis.
Op andere weekdagen op afspraak en tegen betaling van € 35, per takelbeurt.

Verdere activiteiten en actuele informatie vindt u op *www.ascloa.nl*
Voor andere voorstellen houden Sten en Mia zich van harte aanbevolen

Van Brenk Scheepsreparaties BV
Verkoop van watersportartikelen
Revisiebedrijf
Berging
Jachtwerf

Dhr. W van Brenk
w.brenk@hetnet.nl

Eindweg 20-22 6071 NX Asselt Swalmen
Tel. +31(0)475-501651
Fax. +31(0)475-506775

40 jaar geleden: Onze eerste IJsselmeer-tocht

Ron Schlüter

In de zomer van 1972 brachten drie jonge zeilfamilies (Effi en Roswitha Efferts, Uli en Uschi Foraita, Ron en Irmgard Schlüter) met hun nauwelijks 7 meter lange zeilboten een zeilvakantie van 4 weken door op het IJsselmeer. Alleen Effi had zo'n 'avontuur' al beleefd, Uli en ik waren nieuwkomers. De achtergrond was 'mijlen verzamelen' voor het behalen van het sportvaarbewijs van de zeevaartschool (Hogeschool voor Nautiek) in Cuxhaven. Daarvoor moest je kunnen bewijzen minstens 500 zeemijlen met een eigen boot gevaren te hebben om tot de 2-daagse keuring bij Kapitein Kröger toegelaten te worden. Als voorbereiding daarop hadden wij en 3 andere aspiranten bij onze Asseltse zeilvriend Fritz Karstens, een uit Schleswig stammende Fries 'Urgestein', een 2-jarige cursus gevolgd.

Goed uitgerust en vol beladen startten 'Shanty', 'Kolk' en 'Xim'op 1 juli onder luid hoorngeschal van de Asseltse Zeilfamilies over Maas, Waal en IJssel waar we eerder al in leuke Jachthavens en ook nu en dan in baggergaten aanmeerden en zeilden dan richting Kampen, waar de masten, die onder alle lage bruggen gestreken moesten worden, zeewaardig bevonden werden.

Shanty, Xim, Kolk voor de sluis bij Nijmegen

Op de vijfde dag passeerden we de Ketelbrug en hadden we eindelijk IJsselmeerwater onder de kiel. Het voormalige eiland Urk kondigde zich aan, waar we in de vissershaven aan de kade aanlegden. Hetw as er erg rustig omdat de grote Urker kotters op de Noordzee waren om te vissen, zodat er veel ruimte was in de haven. In hun Friese klederdracht met rood/wit gestreepte vissershemden en zwarte pofbroeken liepen ze over de kade en spraken met ons in een onverstaanbare taal. Van gastronomie was daar 40 jaar geledennauwelijks sprake. Maar in Lemmer onze volgende halte was het veel levendiger, hier waren kleine jachthavens en ook aantrekkelijke winkels met scheepsbenodigd-heden, waar men veel geld uit kon geven, wat we echter niet hadden.

In de weekenden kon je over de dicht bij elkaar gepakte jachten van de ene oever naar de andere klimmen

De Friese wateren die we met onze boten met weinig diepgang (Effi's 'Shanty', type Sailmaster en onze 'Xim', een Neptun 22 waren Kielzwaard, Uli's 'Kolk', een oude klinkerbau met langkiel) lang en breed doorkruisen konden, boden enkele schitterende eindoelen.
Schilderachtige plaatsjes zoals Sloten, Heeg of Oudenga deden we aan en leerden er het land en zijn bewoners kennen.

'Beerenburger'

Op de 15e dag bereikten wij eindelijk bereikten we via de vaart 'DeFluessen' het plaatsje Stavoren, nog zeer oorspronkelijk met de oude vissershuisjes, boerderijtjes, gezellige cafeetjes en

veel grote platbodemschepen nodigden ons uit voor een verblijf. Hier maakten we kennis met een aangename kruidenjenever 'Beerenburger' die voortaan tot de basisuitrusting van onze boten behoort.
De tweede grote tocht over het IJsselmeer bracht ons bij windkracht 5 in snel tempo naar de westkust naar Medemblik (liggeld slechts 2,50 gulden!). Enkhuizen met z'n grote dikke Toren 'Drommedaris' ontving ons in een levendige stadshaven waar men in de weekenden over de dicht bij elkaar gepakte jachten van de ene oever naar de andere kon klimmen.

In drie dagen terug

In het levendige stadje met regionale winkels en caféleven, niet te vergeten de palingrokerijen en visrestaurants, bleven we enkele dagen. We brachten onder andere een uitvoerig bezoek aan het zeer interessante Zuiderzeemuseum met zijn scheeps- en visserijhistorie.
Ruim 18 mijlen verder bereikten we de oude Hanzestad Hoorn waar je in de Stadshaven 'Oude Doelen' het typische stijve weekendleven van de jachtbezitters midden in de stad beleeft. Overal muziek en overvolle kroegjes rondom de haven lokten ons van boord. En vergeet niet het Westfriesche Museum met zijn historische Schatten.
We waren bij het keerpunt van onze tocht aangekomen en zeilden in drie dagen terug naar Lemmer van waaruit we via Kampen weer de IJssel bereikten.

506 zeemijlen

Toen we zonder noemenswaardige bijzonderheden weer in Asselt aanlegden, hadden we precies 506 zeemijlen in het logboek aangetekend wat voor ons drie 'kapiteins' ruim voldoende was voor de Zeevaartschool. Ons Sportzee-diploma, een officileen certifcaat voor de kustvaart, werd ons na een geslaagd examen op 30 september 1972 door Kapitein Kröger in Cuxhaven overhandigd.

De Xim

In Memoriam

Helmut Drenker

Op 22 juni jl. ontvingen wij het droevige bericht dat Helmut Drenker op 12 juni 2012 was overleden. De heer Drenker was sinds 1 januari 1983 lid van onze vereniging. Ofschoon hij de voorbije jaren geen boot meer had, bezocht hij nog met enige regelmaat de haven en het clubhuis.
Het bestuur en leden van Watersportvereniging Ascloa betuigen hun deelneming aan Manfred en Erika, Thomas, Michaela en Saskia en wensen hen veel sterkte bij het verwerken van dit verlies.
Als teken van rouw werd op de zondag na zijn overlijden de zwarte wimpel gezet.

Vertaling:
Ryanne Heyster

Vor 40 Jahren: Unser erster IJsselmeer-Törn

Ron Schlüter

Im Sommer 1972 brachen drei junge Asselter Segler-Familien (Effi und Roswitha Effertz, Uli und Uschi Foraita, Ron und Irmgard Schlüter) mit ihren knapp sieben Meter langen Schiffchen zu einem vierwöchigen Segelurlaub zum Ijsselmeer auf. Nur Effi hatte so ein „Abenteuer" schon erlebt, Uli und ich waren Neulinge. Hintergrund war das notwendige „Meilen-Sammeln" für den Erwerb des Sportseeschiffer-Zeugnisses an der Seefahrtsschule (Fachhochschule für Nautik) in Cuxhaven. Dort musste man mindestens 500 Seemeilen auf eigenem Schiff nachweisen , um die Zulassung zur zweitägigen Prüfung bei Kapitän Kröger zu bekommen. Zur Vorbereitung darauf hatten wir und drei weitere Aspiranten bei unserem Asselter Segelkameraden Fritz Karstens, einem aus Schleswig stammenden friesischen Urgestein, einen zweijährigen Lehrgang absolviert.

Gut ausgerüstet und voll beladen starteten 'Shanty', 'Kolk' und 'Xim' am 1. Juli unter lautem Hörner-tuten der Asselter Seglerfamilie. Über Maas, Waal und IJssel, wo wir erstmals die vielen kleinen hübschen Yachthäfen anliefen und auch hin und wieder in Baggerlöchern festmachten, motorten und segelten wir Richtung Kampen, wo die Masten, die unter allen niedrigen Brücken gedippt werden mussten, seefest gestellt wurden. Am 5.Tag der Reise passierten wir die Ketel-meerbrücke und hatten nun endlich Ijsselmeer-wasser unter dem Kiel.

Ziemlich allein

Die erste Erkundung galt der ehemaligen Insel Urk, wo wir im Fischreihafen an der Kade festmachten.

Hier lernten wir einen sehr, sehr bekömmlichen Kräuterschnaps namens 'Beerenburg' kennen

Dort waren wir so ziemlich allein, denn die großen Urker Kutter fischten die Woche über in der Nordsee, daher war viel Platz in dem großen Hafenbecken. In ihrer ganzen friesischen Kleider-pracht mit rotweiß gestreiften Fischerhemden, schwarzen Pluderhosen, schwarzen Käppis und Holzschuhen stolzierten die Urker im Hafen umher und redeten mit uns in unverständlicher Sprache. Gastronomie war dort vor 40 Jahren noch kaum vorhanden, was in Lemmer, unserer nächsten Station, sich erheblich lebhafter zeigte. Hier gab es auch schon kleine Yachthäfen und herrliche Schiffsausrüster-Läden, wo man viel Geld lassen konnte (was man aber nicht hatte). Die friesischen Gewässer, die wir auf unseren Booten mit wenig Tiefgang (Effis 'Shanty' vom Typ Sailmaster und unsere 'Xim' Neptun 22 waren Kielschwerter, Ulis 'Kolk' ein alter Klinkerbau mit Langkiel) kreuz und quer durchsegeln konnten, boten etliche lohnende Ziele. Malerische Orte, wie Sloten, Heeg oder Oudega , steuerten wir an und lernten Land und Leute kennen.

'Beerenburg'

Dann endlich erreichten wir am 15. Tag über „De Fluessen" den urigen Ort Staveren . Das noch sehr ursprüngliche Städtchen mit seinen alten Fischerhäusern, Bauernhöfen, gemütlichen Kneipen und den vielen großen Plattbodenschiffen lud uns zum Verweilen ein. Hier lernten wir einen sehr, sehr bekömmlichen Kräuterschnaps namens 'Beerenburg' kennen, der fortan neben Jenever zur Grundausstattung unserer Boote gehörte. Der erste größere Törn über das Ijsselmeer führte uns bei frischer Windstärke 5 in rascher Fahrt zur Westküste nach Medemblik (Liegegeld schlappe 2,50 Gulden!). Enkhuizen mit seinem dicken Turm „Drommedaris" empfing uns in seinem lebhaften Stadthafen, wo man an Wochenenden über die dicht an dicht in Päckchen liegenden Yachten von einem Ufer ans andere klettern konnte. Das quirlige Städtchen mit regem Geschäfts- und Kneipen-leben, nicht zu vergessen die Aalräuchereien und Fischrestaurants, ließ uns einige Tage verweilen. Das nutzten wir unter anderem zu einem ausgiebigen Besuch des hochinteressanten Zuiderzee-Museums, mit seiner Schiffs- und Fischereigeschichte.

Viel Musik überall

Gut 18 Meilen weiter erreichten wir die alte Hansestadt Hoorn, wo man im Stadthafen Oude Doelen das pralle Wochenendleben der Yachties mitten in der Stadt erlebt. Viel Musik überall und proppenvolle Kneipen rund um den Hafen lockten uns von Bord, nicht zu vergessen das Westfriesische Museum mit seinen geschichtsträchtigen Schätzen. Wir waren nun am Wendepunkt unserer Reise angekommen und segelten nach 3 Tagen wieder zurück nach Lemmer, von wo wir über Kampen wieder die Ijssel erreichten. Als wir ohne Zwischenfälle glücklich wieder in Asselt festmachten, hatten wir genau 506 Seemeilen im Logbuch dokumentiert, was uns drei 'Kapitänen' für die Seefahrtsschule reichte. Unser Sportseeschifferzeugnis, ein staatliches Papier für die Küstenfahrt, wurde uns nach bestandener Prüfung am 30.September 1972 von Kapitän Kröger in Cuxhaven ausgehändigt.

Shanty auf dem IJsselmeer bei Enkhuizen (1972)

Aktueel Aktuelles
www.ascloa.nl

Anita & Herbi

Te koop:

Brandhout van eerste kwaliteit
op 40 cm gekloofd
(beuken- en eikenhout)
uit de bossen van
Kasteel Hillenraad.
Vraagprijs: € 70,-/m³
of ton
op locatie in Swalmen.

Contactpersoon:
G. Johnson,
telefoon 06 12 80 69 73

De Boei
grand - café

NIEUW
Grand-Café de Boei
(voorheen Brasserie Diony)

7 dagen per week open
vanaf 10.00 uur
ook tijdens de paasdagen
kunt u terecht
nieuwe lunch- en dinerkaart

Asseltsestraat 63
Swalmen
T: 0475 - 504219

“Mijn binding met de club blijft!”

Lydia Timmermans

Met zeilen in Asselt ben ik wat laat gestart: ik was al begin dertig. Voordien had ik wel vaker meegezeild op de plassen in Loosdrecht, maar ik wilde nu zelf leren zeilen.
Met een vriendin ging ik naar de zeilschool in Langweer. Een week later zaten we op het terras van het oude clubhuis en zeiden tegen elkaar: “je moet je rijk voelen als je hier met een eigen boot aan de steiger ligt.”

Een maand later was het zover en kocht ik samen met mijn broer Etienne een polywood.
Wij kregen een plaats aan de lange steiger naast Paul-Heinz.
Vele vriendinnen zeilden mee in het weekend en ik ging het zeilen steeds leuker vinden! De sfeer in de zeilclub was fijn en in het oude clubhuis hebben we menig gezellig uur beleefd. De clubfeesten in de schuur van Sjaar en Lies waren weliswaar wat primitief, maar daarom juist leuk. Deze herinneringen zijn me heel dierbaar.

Geloof het of niet: wij behaalden de 2e prijs

De zeilers kenden elkaar en meerdere keren werd er ‘s avonds naar het veerhuis in Buggenum gevaren. Het was een gezellig café met een grote bar en swingende muziek uit een jukebox, waar je een kwartje in moest gooien en waarop je heerlijk kon dansen. Op een sportieve manier werkte men samen.

Lydia Timmermans: “Ik werd verliefd op een Yngling”

Yngling, een rank schip

Doordat ik meer zeilervaring kreeg, ging ik ook meer eisen stellen aan de capaciteit van de boot. Ik werd verliefd op een Yngling, een rank schip. “Daar moet je goed mee kunnen zeilen!” Mede door toedoen van Sjra van Roy kocht ik een Yngling met een groen dek (zoals de boot van de prinses van Noorwegen bij Peulen in Neer. Ik kan niet goed onder woorden brengen hoeveel zeilgenot ik met mijn Ynde (de naam van de boot) ervaren heb, maar heel erg veel!
Het aantal Ynglings nam toe in Asselt en op een gegeven moment lagen er tien stuks aan de lange steiger. Ook toen werden er wedstrijden georganiseerd, waaraan iedereen meedeed. Wij waren de enige dameséquipe in de wedstrijd en geloof het of niet: wij behaalden de 2e prijs.
Vriendinnen waren altijd bereid om mee te gaan, maar ook mijn collega- fysiotherapeuten uit het ziekenhuis, hebben genoten. En dat gebeurde na het werk.
De laatste jaren heb ik heel veel met Sjra gezeild. Dat was heerlijk en we wisten aan boord precies wat we aan elkaar hadden. Bij harde wind zat ik aan de helmstok en hing Sjra, die meer gewicht had, buitenboord om de boot recht te houden. Zo zijn we vaker naar de sluis in Belfeld gevaren met NO-wind, een kruisrak heen en voor de wind terug, in vijf uur tijd. Het leek of je op groot water zeilde! En dan dat gevecht met de wind. Dat is juist zo heerlijk van het zeilen. Actie!
We zeilden het liefste op de Maas, eerst stroomopwaarts, want als de wind wegviel, konden we nog altijd met de stroom mee naar Asselt drijven, want de motor gebruikten we liever niet. Ook op de fok zeilden we vaak binnen!

Clubhuis op de mooiste plek in Asselt

Omdat het aantal zeilers in de club toenam, besloten bestuur en leden een nieuwe haven en clubhuis te bouwen. Het resultaat mag gezien worden!!

“Het bestuur besteedt veel vrije tijd aan de vereniging. Dat is niet vanzelfsprekend en verdient alle respect!”

Het clubhuis staat op de mooiste plek in Asselt met goed zicht op het water en de haven.
Nog steeds geniet ik van dit mooie stuk natuur, de Asseltse Plassen, die Sjra en ik noemden het ‘ons paradijs’ noemden.

Stoppen met zeilen

Na 45 jaren actief gezeild te hebben, heb ik na lang nadenken besloten met zeilen te stoppen. Het was een moeilijke beslissing, maar het onderhoud van de boot wordt me te veel en ik mis mijn zeilmaatje . Maar meezeilen blijft een genot!!
Mijn binding met de club blijft, al mis ik jammer genoeg steeds meer vertrouwde gezichten!
Het bestuur besteedt veel vrije tijd aan de vereniging. Dat is niet vanzelfsprekend en verdient alle respect. Reuze bedankt voor alle inzet en vriendschap. Ik zal in de toekomst nog vaak naar de club komen en blijf - ook zonder boot - lid.
Een goede vaart gewenst met een stevige wind in de zeilen!

Lydia houdt haar Yngling ten doop in Neer (1974).

Gesegnete Grüße von Kai Schäfer ...

Kai Schäfer

Den Besuch von Mia und Sten in der letzten Saisonwoche 2012 vor dem großen Kranen sowohl an der Maas als auch hier an der Trave nehme ich zum Anlass, alle Vereinsmitglieder von Ascloa zu grüßen. Viel sind wir in den zurückliegenden beiden Saisons nicht gesegelt, aber dennoch haben wir viel am und auf dem Wasser erlebt. Drei Umzüge in 14 Monaten - wie jeder Weltumsegler, der seinen sicheren Hafen Heimat aufgibt, so kamen wir uns bisweilen vor. Nicht wissend, wo wir letztendlich anlanden würden.

Vielleicht mag sich noch manch einer von Euch daran erinnern, dass wir gesundheitsbedingt 'nur' auf die Insel Usedom ziehen wollten. Diese Insel hat heutzutage auch einen kleinen polnischen Zipfel - die Stadt Swinouscie. Dort pulst das junge Leben und die Strandpromenade von Bansin bis Swinemünde ist als EU-gefördertes Projekt sogar die längste Europas. Das polnisch-deutsche Verhältnis ist sicherlich noch nicht so entspannt gediehen, wie das niederländisch-deutsche am Niederrhein - das Verstehenwollen der jeweils Anderen ist in 'unserem' Segelverein durch die niederdeutsche Sprachverwandtschaft leichter.

'Eiserne Vorhang'

Doch wie sieht es auf dem Wasser aus? Zunächst muss man berücksichtigen, dass bis 1990 der 'Eiserne Vorhang' zwischen Ost und West durch kommunistische Gewaltherrschaft sowohl auf dem Wasser (Patroullien, Badeverbote, Schießbefehl und Todesschüsse) als auch bereits im Hinterland freie Fahrt geradezu unmöglich machte. Jede Jolle mußte abends angekettet sein - was nach Sonnenuntergang auf dem Wasser war, galt als Fluchtversuch.

Mia und Sten, Petra und Kai bei den Mitarbeitern der Seemannsmission

Phantasie

Wie sähe in den Niederlanden eine wassersporttechnische Entwicklung im Jahre 22 nach dem Anfang aus?! Ich überlasse Euch hier Eurer Phantasie, berichte beispielhaft von einem Problem.

Niemand ist zu erreichen, immerhin ist Hauptsaison

Meine Jollenkreuzer (20ft) ist Ende Juli 2011 endlich klar zum Kranen, es ist Samstag. Ich rufe einen Hafenmeister/TelNummer nach der anderen auf der Seekarte an, um, wo auch immer – in´s Wasser zu kommen. Niemand ist zu erreichen, immerhin ist Hauptsaison. Aber ein Mitarbeiter der Kirchengemeinde am Achterwasser/Peenestrom hilft mir abends mit seinem Trecker weiter. In 5min schwimmt die LeFiA oben auf und ich liege nun für die nächsten 3 Monate mit 3 Millionen glücklichen Mücken in den stillsten Ecken der Natur und kann Euch nur sagen: hier ist es wildromantisch und abenteuerlich. Die wenigen Menschen hier haben gelernt aus kargen Mitteln viel zu machen. Hier arbeitete ich nur ein halbes Jahr als Pastor in zwei Kirchengemeinden, in einem Gebiet von ca. 40km Ausdehnung. Weil die Dienstwohnung DDT-belastet ist, mußtenen wir das romantische Pfarrhaus in Morgenitz räumen und zogen im September 2011 in die alte Hansestadt Anklam. Otto Lilienthal ist hier geboren worden, die Stadt ist bis heute mehr der Fliegerei verbunden. Ab und zu kann man eine niederländische Sprachmelodie hören, in der brachliegenden ostdeutschen Landwirtschaft haben Niederländer Agrarbetriebe

oder die Anklamer Zuckerrübenfabrik gekauft. Den dritten Umzug haben wir am 18. April 2012 nach Lübeck-Schlutup hinter uns gebracht. Die evangelische Kirchengemeinde St. Andreas steht in einem Fischerdorf von 1225. Bis nach Schweden sind die Fischer noch vor 10 Jahren gefahren – die großen Fabrikschiffe brachten auch hier das Ende einer jahrhundealten Kultur. Schlutup liegt direkt an der ehemaligen innerdeutschen Grenze, das Grenzmuseum zeigt die ideologischen Relikte und mahnt zugleich, dass Freizügigkeit und freie Fahrt Errungenschaften jeder Demokratie bleiben müssen.

Segel- und sportbootverrückt

Die Hansestadt Lübeck (HL) ist ziemlich segel- und sportbootverrückt - die Travemünder Woche (Ende Juli) ist nach der Kieler Woche (Ende Juni) die zweitgrößte Wassersportveranstaltung Deutschlands. Einer der ersten Gottesdienste 2012 war der Seglergottesdienst in St. Andreas mit den Crews von ca. 30 Booten! In Schlutup kann man Schiffe jeder Größe chartern - die Ostsee liegt 6km vor der Haustüre. HL beeindruckt als größter Fährhafen Europas nicht nur mit großen Schiffen und ist DAS Tor nach Skandinavien. Hier im Schlutuper Hafen findet auch fast der gesamte Papierumschlag der skandinavischen Länder für Europa statt.

Einer der ersten Gottesdienste 2012 war der Seglergottesdienst mit den Crews von ca. 30 Booten!

Falls jemand von Euch statt Nordsee ´mal auf der Ostsee fahren möchte, empfehle ich die Anreise per Auto (ca. 480km/5h über die A1) und die

Ansegelgottesdienst

Charter vor Ort bei Oliver Strauch, info@hanseatischer-yachtservice.de .

Gesegnete Grüße allen Vereinsmitgliedern, Kai Schäfer mit Petra, Leon (15) und Fiona Sippel (11)

KOOPMAN
Scheepsstoffering & Zeilmakerij
Haelerweg 62 • 6085 EC Horn • Tel. 0475-589110 • Fax 0475-589128
info@zeilmakerijkoopman.nl • www.zeilmakerijkoopman.nl

Buis & Cabriolet kappen
Bimini's & zonnezeilen
Zeilhuiken & spatzeilen
Rolreefinstallaties
Dekkleden
Jachtzeilen
Reparaties
Zeilreiniging

NIEUW
Materiaal voor de doe-het-zelf zeilmaker.
Bezoek onze internet winkel onder www.zeilmakerswinkel.nl
of kom langs
bij de zeilmakerij in Horn

Michiel Thomassen en Ulrich Hanssen winnen zeilcompetitie 2012

Jan Ansems

Michiel Thomassen en Ulrich Hanssen hebben de zeilcompetitie 2012 gewonnen. Zij bleven in een spannende competitie andere gedoodverfde favorieten voor. Een aantal deelnemers besteedde extra aandacht aan het materiaal. Zo werd onder meer een mast nieuw geplaatst, werden wanten nog beter afgesteld en werd de rolfok op een yngling weer vervangen door een originele fok om het zeilplan beter af te stemmen. Ook hebben sommige deelnemers de onderwaterlijn extra glad geschuurd om nog meer snelheid te krijgen. Een lid kocht zelfs speciaal voor deze zeilwedstrijden een snelle Dyas.

De concurrentie wordt steeds groter en dat maakt het spel ook spannend. Met 21 aanmeldingen was 2012 een topjaar. De drie grote namen van 2011 - Thibaud, Herbert en Jac Laumans- wilden zich ook nu weer in de top drie laten zien. Maar weers-omstandigheden, materiaal, bemanning, enz. zijn ieder jaar weer anders. Ook wordt ieder jaar het SW-cijfer opnieuw getoetst. Dat is vooral van invloed op de snelle boten. Op deze wijze heeft iedere deelnemer kans om een goede positie te veroveren.

Knappe prestatie

Thibaud lukte het maar niet om weer bovenin te eindigen. Hij moet dit jaar genoegen nemen met een zesde plaats .Ook Jac Laumans keerde niet terug in de top drie. Alleen Herbert wist zijn tweede plaats weer veilig te stellen en dat is een knappe prestatie.

Michiel Thomassen eindigde als eerste gevolgd door Herbert. Sjaak Verlinden veroverde verrassend de derde plaats. Ulrich Hanssen mocht de beker in ontvangst nemen als winnaar van groep B. Op de tweede plaats gevolgd door Peter v.d. Bongard en op de derde plaats eindigde Jürgen Hüneburg. Zij werden in het clubhuis gehuldigd voor hun geweldige prestatie.

Wedstrijdleiders

We hadden dit jaar ook weer een voortreffelijk team van wedstrijdleiders. Zij konden onder hun zessen de vastgestelde acht wedstrijd-data verdelen. Zo heb je ook wel eens een wedstrijd vrijaf en hoef je niet steeds lange tijd aan de finishlijn te zitten. De wedstrijdcommissie bedankte Mieke Thomassen, die het team formeerde, Wendy, Andrea, Eline, Desiree en Jos met een bosje rozen voor hun inzet. Ook Jan en Herbert van de wedstrijdcommissie ontvingen als dank van het bestuur een bosje bloemen. Thibaud werd hartelijk bedankt voor zijn regelmatige hulp bij het leggen van de boeien alsook de andere leden die zorgden voor een goede voorbereiding van de wedstrijden.

Voorbereidingen voor het seizoen 2013

De zeilcommissie is alweer bezig met de voor-bereidingen voor het seizoen 2013. Op zondag 3 februari a.s. wordt er om 12.00 uur in het clubhuis een vergadering beleg, waarbij iedereen die aan de zeilwedstrijden wil meedoen, welkom is.

Terugblik

Als we terugblikken op het afgelopen seizoen mogen we stellen dat het een goed seizoen is geweest met één zeer opmerkelijke wedstrijd. Een kleine groep durfde te strijd aan te gaan bij windkracht 6 met uitschieters naar 7. Na de race

konden we een schadebalans opmaken. Michiel had met zijn J-22 een gescheurd zeil. Dieter Keil met de Dyas met Wiel Verlinden als fokkenist liepen door de harde wind vast, sloegen om en stonden tot hun middel in het water. Ook het fokkenzeil was doorgescheurd. Andere deelnemers hadden met kleinere problemen te kampen. Het was pure sensatie, die door toeschouwers veilig en droog in het clubhuis gade geslagen werd.
Huub Platzbeeker en Jan Ansems deden nog een uiterste poging het tafereel in een sfeervol fotoshot vast te leggen, maar dit mislukte door het slechte weer.

De zeilwedstrijden van Ascloa genieten een groeiende belangstelling. De deelnemers streden in acht wedstrijden om de prijzen. Michiel Thomassen en Ulrich Hanssen gingen met de bekers aan de haal.

Doe eens mee aan zeilwedstrijden!!!

Aarzelt u om wedstrijden te varen? Doe gewoon een keertje mee en ervaar hoe mooi en gezellig de wedstrijden verlopen. Er gelden geen ingewikkelde regels en andere deelnemers dienen je graag van advies. Aanmelden kan tijdens de briefing in het clubhuis een half uur voor aanvang van de wedstrijd of neem contact op met Jan Ansems via telefoonnummer 077-4752442 of email: ansems60@ziggo.nl.

Unsere *'Isola'* wird vierzig Jahre alt!

Renate und Bernd Gebauer

Gebaut wurde unsere *'Isola'* in Finnland. 1972 wurde die Yacht in Travemünde an der Ostsee zu Wasser gelassen. Konstrukteur ist Tord Sunden aus Göteborg. Er ist auch der 'Vater' des 'Nationalen Volksbootes', welches sich einer großen, internationalen Verbreitung erfreut.

1976 erstanden wir das Schiff in Travemünde und holten es dann per Tieflader nach Asselt. Voller Freude machten wir dann die ersten Segelversuche und waren sofort begeistert.
Schnell waren wir mit unserer Neuerwerbung vertraut und fühlten uns sicher und wohl beim regelmäßigen Segeln in Asselt. Klasse waren und sind immer noch die jährlichen Sommerreisen nach Zeeland.
Unsere *'Isola'* gab uns dabei immer ein Gefühl der Sicherheit und Geborgenheit auf dem Wasser.
Nun hoffen wir weiterhin auf viele schöne Sommer mit unserer *'Isola'*. Sie lebe hoch!

Technische Daten

LüA	8.68m	Verdr.	3000 Kg
LWL	7.07	Großsegel	14,5m²
Breite	2.50	Genua I	25,2m²
Tiefgang	1.50	Genua II	17,3m²

- GESPECIALISEERD IN IGM2
- ONDERHOUD HOUT EN POLYESTER
- VERKOOP NIEUWE EN GEBRUIKTE BOTEN
- REPARATIE HOUT EN POLYESTER
- WINTERBERGING OVERDEKT EN BUITENSTALLING

* NIEUW: DEALER ZUID-NEDERLAND VAN RANDMEER

SOMERS JACHTWERF

SOLVAYWEG 4A 6049 CP HERTEN-ROERMOND
0475 315 972 WWW.JACHTWERFSOMERS.NL

VAN KESSEL yachting

- Schilderen van gebruikte en nieuwe jachten
- Onderhoud en reparatie van jachten
- Jachtbemiddeling
- Levering van motoren en generatoren
- Levering van alle toebehoren
- Winterstalling

Waage Naak 17 • 6019 AA Wessem
Tel. 0475 - 561881 • Fax 0475 - 563717
Bank: Rabo Kloosterzande, rek. nr. 33.26.33.535
K.v.K. 13029679

www.vankesselyachting.nl

Jeugdzeilen Ascloa 2012

Ook dit jaar stapten weer heel wat jeugdige watersporters in de bootjes om een diploma te behalen. De opleiding door onze gekwalificeerde instructeurs staat hoog aangeschreven. Onlangs sloten twee groepen de opleiding af en mocht een aantal jonge watersporters het felbegeerde diploma in ontvangst nemen.

De jeugdzeilers tonen trots het in 2012 behaalde diploma

Meikoningin 2012

Rose Merkens werd onze 'meikoningin' 2012

...veilig watersporten

HERMUS
WATERSPORT

Hatenboer 54 • 6041 TN Roermond • T 0031 (0)475- 337 112 • sales@hermus.eu • www.hermus.eu